

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:
za vsa leta f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „ 3.—; „ „ 4.50
za 1/4 leta „ 1.50; „ „ 2.25

z „Novičar“ jem:
za vsa leta f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „ 3.50; „ „ 5.—
za 1/4 leta „ 1.75; „ „ 2.50

Posamične številke se dobivajo v
prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvč.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvč.,
„NOVIČAR“ po 2 nvč.

EDINOST

Oglasi se račune po 8 nvč. vrstica v
petitu; za nastave z debelimi črkami
se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
navadnih vrstic.

Poslana, osmrtnice in javne za-
hvale, domači oglasi itd. se račune
po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravnništvo Piazza Caserma 2.
Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko

„V ednosti je moč“.

Posl. Šuklje pred svojimi volilci.

Kadar-koli se državni in deželni poslanec prof. Šuklje odloči stopiti pred svoje volilce, pričakovati nam je velevažne in velezanimive enunciacije (izjave). Volilski shodi gosp. poslanca Šukljeja popnejo so vsakdar do take višine, da smo prisiljeni zabeležiti jih kot znamenite dogodke v politični zgodovini naše ožje domovine slovenske.

To je naravno: gospod Šuklje ni le nenavaden talent, ampak tudi jako spreten in rutiniran parlamentarec. S pripomočjo nenavadne svoje nadarjenosti udomačil in orijental se je n. pr. nenavadno hitro v silnih in nepreglednih vrstah števil državnega proračuna, kar se menda ne posreči niti vsakemu desetemu poslancu; s pripomočjo svoje spretnosti in ročnosti pogodil pa je kar hkratu vsa sredstva in vse finise parlamentariške taktike; in ker mu je poleg tega Bog podelil dar lepe zgovornosti in mu je dikcija (zlog) zelo prijetna in prikupljiva, ni se mu bati, da ne bi se zbralo okolo njega lepo število poslušalcev, kadar se oglasi bodisi v državnem zboru ali pa pri kakem volilekem shodu.

Da je gospod Šuklje talent, v tej sodbi se menda strinjamo vsi somišljeniki in nesomišljeniki njegovi. Dvomimo, da bi mu gledé nadarjenosti katerikoli ožjih njegovih tovarišev sezal do glave, kamo-li preko glave! In ta naša sodba ne velja samo — Bog nam oprostite to predrznost! — za one poslance, ki so res „slovenski“ po rodu in po jeziku, (dočim si gledé mišljenja za danes ne upamo na dan se svojo sodbo), ampak tudi za onega tudi-slovenskega visokorodnega poslanca, ki čuje na zveneče ime grofa Hohenwartha in ki je menda še danes, vzlic ropotanju vodje nemških liberalcev, bojevitega gosp. Plenerja, poleg ministra-predsednika samega v družbi z načelnikom poljskemu klubu

najvažnejši činitelj v parlamentu avstrijskem: ali tudi na srečo avstrijskega slovanstva, v tem pa grede menenja zelo navakriž.

Gosp. Šuklje je torej odličnjak ne le med svojimi slovenskimi tovariši, ampak ga moramo prištevati odličnjakom vse zbornice.

To je nekaj, kar izda in kar nas sili, da napeto radovednostjo pričakujemo vsakega shoda volilcev, katerega skliče gosp. posl. Šuklje. Tako je bilo tudi to pot, ko je večkrat omenjeni poslanec za dan 28. avgusta sklical svoje volilce v Novemestu. Osebito slovenska inteligencija pričakovala je nestrpnost poročila o tem shodu Šukljejevih volilcev: dotične tri številke „Slovenskega Naroda“ romale so kar iz roke v roko. In slovenska javnost se ni varala: g. Šuklje nam je tudi takrat podal sijajen dokaz poslanske zgovornosti in vnanji efekt njegovega poročila je popoln in mogočen je utis, kojega so morala napraviti njegova dokazivanja na vsakterega. In ker je tako, morali smo se pokloniti pred talentom g. poslanca Šukljeja.

En vendar vendar: če tudi ne moremo tajiti, da ne bi bila briljantna dokazivanja g. Šukljeja napravila na nas mogočen vtis, vendar moramo izjaviti, da nas niso prepričala v vsakem pogledu.

Znano je, da se do sedaj navadno nismo strinjali z gosp. poslancem, kar bi utegnili vzbuditi menenje, da se tudi sedaj nočemo soglašati z njim zgolj zato, ker hočemo biti za vsako ceno dosledni. Taka doslednost bile bi za las podobna trmoglavosti. Trmoglavosti pa nočemo kazati nikjer.

Poročilo g. posl. Šukljeja razdelili bi mi na tri dele. Prvi del tega poročila bavi se z lokalnimi gospodarskimi vprašanji, važnimi v prvi vrsti le za Dolenjsko. Naravno, da ves ta del nima tolike važnosti za nas, vendar bode zanimal naše čitatelje predlog gosp. Šukljeja, zadevajoč pre-

viseli so mu kar čez čelo doli na papir, tako, da je bil vanje kar skrit in jih je čisto moral metati z glavo nad pleča, da mu niso zatamnili pogleda.

„Slavoj!“ zakličem mu (Slavoj mu je bilo namreč najdražje ime, čeravno se je zval Francetom), „Slavoj, bodi umen in nekoliko odmor; pokvariš si zdravje in izkoplješ s peresom prerani grob — že tako si bled —“

„Pusti me,“ mi odgovori, „moram. Čutim še premnogo gradiva v sebi, — ko to porabim, — potem bodem že počival.“

„A kaj ti hasne vse to, čemu pišeš?“
„Zares, ne hasne mi ničesa in vendar pišem, ker mi je notranje povelje, srčni ukaz! Tudi sem neskončno srečen poleg tega, brezi tega bi niti živeti ne mogel!“

„Ali čemu ne pošleš svojih umotvorov gledališču, da bi narod užival krasoto tvojega duha?“

„Pošiljam — o, redno pošiljam! Kadar dovršim igrokaz, dramo, tragedijo, pošljam je gledališkemu odseku v presojo. V treh dneh dobim redno duhotvor nazaj — odklonjen.“

„Odklonjen!“

„Da, odklonjen, niti jeden ni bil vzprojet in to vse so zgolj odklonjena dela mojega duha, peresa.“

skrbovanje kraških pokrajin s pitno vodo. Po menenju g. Šukljeja — katero menenje sprejememo tudi mi brezpogojno — prekrbovanje našega Krasa s pitno vodo ne zadeva samo dotičnih občin, oziroma dežele, temveč da je tu prizadet tudi eminenten državni interes ter da je pred vsem dolžnost države, prihiteti na pomoč onim revežem, ki stradajo vode. V zmislu tega svojega prepričanja stavlja je poslanec Šuklje v deželnem zboru Kranjskem predlog, da pri onih vodnih napravah, ki se po deželnem zakonu proglasijo deželnim podjetjem, naj prevzame država do 50% proračunljive potrebščine proti temu, da dežela prispeva do 30%, prizadeti udeleženci pa 20%. Vprašanje preskrbovanja pitne vode je gotovo pereče in zadovoljstvom smo čitali v poročilu g. poslanca Šukljeja zatrdilo, da se gospoda finančni in poljedelski minister jako zanimata za to zadevo; le to nam nekoliko greni naše zadovoljstvo, da se bojimo, da ne bi bil gospod poslanec nekoliko preoptimističen.

V drugem delu poročila govoril je gosp. posl. o svojem delovanju v državnem zboru. Ker se tiče njegovih izvajanj o zloglasni vinski klavzuli v nesrečni trgovinski pogodbi z Italijo in pa o uravnanju valute, moramo očitno izjaviti — kakor sicer obžalujemo to nesoglasje —, da se nikakor ne moremo strinjati z njim. Mi se sicer ne moremo s puščati v kontroverze z učenim gosp. poslancem; že zato ne, ker nam nedostaje njegove učenosti, ker nismo strokovnjaki v trgovinsko-političnih zadevah in pa, ker nismo toli srečni, da bi nam bili na razpolago vsi oni službeni statistički podatki, iz katerih je zajemal gosp. poslanec dokaze, da se motimo vsi mi, kateri nikakor ne moremo hvaliti vlade, da nas je oblagodarila z vinsko klavzulo in regulacijo valute. Mi se moramo torej omejiti na pojave javnega menenja, zaje-

„Je-li mogoče! In vendar mi je znano, da pišeš izborna, krasno! In kako hoče narod naš — — —?“

„Da, ako bi razsojal narod! Sophokleja, Evripida, razsojal je narod, zatoraj bil je slaven — a pri nas? S kakimi idejmi dramatskega pesništva se odeva naše razsodništvo? — Saj me menda umeješ in umeješ, kako to pride, da dobočem slednje delo v treh dneh odklonjeno?“

„Ker ti je nepredčitano odklonijo! O blagi Grki!“

„Tako je — ne da se pomoči! A jedno te prosim prijatelj: kadar mi promine duh in zagrebo telesne ostaline moje v zemljo, vzprejmi to pisvo in je zapri v globočino omara tvojega. Slava našega naroda počiva naj v globočinah omarov!“

Neko noč bilo je razsvitleno njegovo okno nenavadno dolgo. — Stoprav proti jutru ugasnil je gori svit.

Družega dne napotim se zarana do njega, — a našel sem ga sklonjenega čez mizo, spati — večno spanje; zgorela je luč njegovega duha do poslednje iskric!

XV.

Konečno pa je nastopila napovedana, grozna katastrofa!

majočega iz vladkanje skušnje. In tega poslednjega ni smeti prezirati, kajti glas ljudstva — tako pravijo — je božji glas. In ta nam pravi: da je vinska klavzula toli pogubna za naše južne pokrajine, da utegne, v družbi z trino ujšo in drugimi boleznimi, popolnoma uničiti naše vinogradstvo. Saj je mogoče, da stvar ni tako huda, kolikor se tiče Dolenjske; ali gosp. posl. naj bi malo pogledal v našo Istro, posebno v Dalmacijo: tam bi mu zapeli vse drugačno pesem o vinski klavzuli. Pogledal naj bi v Dalmacijo in našel bi, da imajo tam še na tisoče hektolitrov starega vina in da so kar obupani, ker ne vedo, kam spraviti novo.

V dokaz, da omenjena trg. pogodba ni nikako zlo, navel je gosp. poslanec, da vrednost metričnega stota (centa) italijanskega importa znaša le 9 glid. 50 kr., d čim znaša vrednost našega eksporta 27 glid. 70 kr. Temu ne moremo oporekati in moramo verjeti gosp. poslancu na besedo. Toda vprašati moramo — in to je važno — kateri izdelki igrajo prvo ulogo v avstrijskem eksportu in ali imajo južne pokrajine sploh kak in koliko dobička od tiste ugodne razlike v vrednosti našega in italijanskega eksporta? Gosp. poslanec je celo menenja, da je uvažanje italijanskega vina na korist naši vinski produkciji, ker z italijanskim vinom lahko mešajo naš domači pridelek, kar se dogaja na Ogrskem in Nižje-Avstrijskem; čemur bi mi pripomnili, da tudi marsikje drugje. In gosp. posl. vsklika: „Kaj bi pač počela naša vinska trgovina, da ne bi mogla pomagati si na ta način vsaj za toliko časa, da se sopeset ojači domača vinska produkcija?“ Na ta vsklik moramo se vprašati začudjeni: kako so si pomagali naši vinogradniki v dolgem dolgem času pred vinsko klavzulo? In takrat je vinogradstvo gotovo tudi imelo svoje mastne in svoje suhe dobe! In kako naj se ojači vinska produk-

V noči čutili so prebivalci jedne zemske polovice — protinočcem pripetilo se je ob jednom, a po dnevi — silen neumljiv sunek, ki ni prihajal, kakor navadno ob potresih, iz jedra zvezde same, marveč od zunanaj planeta. Se sunkom združen bil je silen piš in vihar, ki je podiral hiše in gozde in ob katerem je nastalo po zemlji grozovito bobnenje. A vihar je hipoma ponehal, dočim je nastala okoli vse zemske obli silna tema, katera niti ni prominola, ko je imelo nastopiti jutro.

Kajti jutra sploh ni bilo več, — solnce ni izšlo.

Istinito je bilo toraj: zemlja pala je iz tira, pahnena po bežočem tujem planetu, čegar puh ob njo je tudi proizvodil katastrofo.

Tedaj pa je zavladala po zemlji grozovita propast.

Ljudje, uvidevši grozno istino, o kateri so učenjaki že mnogo let trdili, da je neizogibna, da utegne nastopiti nepričakovano, neizračunljivo glede dobe nastopa svojega, ker je odvisna od slučajja v večno se pretvarajočem stvarstvu, — zagнали so obupen krik, da se je razlegalo iz gore v dol. Mnogi od njih prižigali so baklje ter iskali izida, o t e t v e iz strašne osode. Prizori, ki so se prijavljali obup-

PODLISTEK.

Pesmi brez imena.

Priobčuje Ivan Fajdiga.

XIV.

„Vrednost naroda ceni se po njegovih gledališčih.“

Ta rek je star. Že stari Grki naslanjali so slavo svojega naroda nanj in ga upoštevali pri vsaki priliki — od njega morebiti izvira tudi velikost in sijaj njihovih tragedij, slava njihovih dramatskih pesnikov — slava njihovega naroda. . .

Obiskal sem svojega mladega prijatelja prav mnogokrat. Bival je v pol razpalem gradu s staro svojo teto sam.

Ali vedno, kadar sem došel, čepel je pri mizi ter pisal.

Okrog njega po mizi ležalo je nagromadenega dovršenega pisva njegove roke — zgolj dramatski umotvori.

In zares, pisal je mnogo, bil je plodovit, da morda malokdo tako.

Nekoč — bilo je krasno popoldne po leti — običnem ga zopet v njegovi temni, ječi podobni izbi v grajskem stolpiči. Čepel je, nebrižoč se za krasno prirodo, ki je sijala v zlatem solnci pod gradom okrog, ter pisal. Dolgi njegovi lasje

Oja, ako odpiramo vrata tujemu pridelku, da dela konkurencijo domačemu? To vendar ni lahko umevno: jačiti domače produkcijo s tem, da odpiramo — tujo!

Glede valutnega vprašanja informovali smo se navlašč pri večih trgovcih na glasu, in od teh smo izvedeli: da so bili vsi brez izjeme veliki skeptiki od prvega začetka; da so kar strmeli, ker se je pričela hiša graditi — pri strehi; da so se izjalovile vse nade, stavljene v uravnavo valute, a da so se ureničile vse bojazni; in slednjič: da je smatrati vso akcijo uravnavanja valute kot popolnoma ponesrečeno. Tako so dajo rutinirani trgovci in strokovnjaki tržaški, a ta sodba je zelo različna od nazorov Šukljejevih.

V jednem pogledu pa moramo odločno pohvaliti gosp. poslanca Šukljeja: on se pred volilci ne kaže drugačnega, kakor je v zboruici na Dunaju; on zagovarja možko in neustrašeno bremena, za katera je glasoval v parlamentu. To je možko, to je lepo!

V Šukljeju tiči precej oportunist — na Dunaju in pred volilci. Mi ne soglašamo žnjim uprav radi njegovega, predaleč segajočega oportunizma — tega nismo tajili nikdar; ali ugaja nam, da svoje nazore brani tudi pred volilci ter da mu ne sloni na tilniku tisti Janusov obraz, ki se vedno obrača, kakor ravno potreba nanesa: ki na Dunaju kaže svojo smehljajočo stran, pred volilci pa kiso in klaverno. V tem pogledu se Šuklje kaj ugodno razlikuje od nekaterih njegovih slovenskih tovarišev, ki na Dunaju smehljajočim licem k vsemu rečejo „da in amen“, pred volilci pa ropotajo o groznih in nesnosnih bremenih. Seveda: katero sredstvo je prikladnejše, da si pridobimo naklonjenost kmeta-trpina, nego ako malo poropotamo proti — davkom? To sredstvo sicer ni novo, ali izdatno je; posebno lepo pa gotovo ni.

Tretji del Šukljevega poročila je najrazsežnejši in tudi najzanimivejši. O tem prihodnjic.

DOPISI.

Iz Pomjana, dne 26. avgusta 1898. [Izv. dop.] Sveta jeza me je pograbila, ko sem bral večerjani poluaradni „Mattino“. Tako nesramnih lažij in natolcevanj še nisem videl nakupičenih v kakem časopisu.

Taki zavratni napadi na našo slovensko poštenost morali bi se kaznovati.

Zakaj dopisun natolcuje našega župana, je nam tukaj jasna, poznana stvar;

nemu pogledu, bili so nepopisne krasote in groze.

A tudi podobe, javljajoče se iz v en zemlje v večni temini, bile so prečarobne. In planet, ki je v svojem begu iztrgal zemljo iz njenega tira ter jo vlekel za seboj skozi brezdanjo večnost, bil je nepopisno krasen — nesrečni rod zemlje videl ga je dirjati pred zemljo, in kako je utrinjal raz svoje ogromno truplo množestvilne krasne iskro.

In ona nešteta čuda svetov, mimo katerih je dirjala neznanatna zemlja o svojem smrtnem begu, javljala so se v lepoti, o kakoršni bivalec sedmozvezdnega kroga ni imel nikakovega pojma in gotovo je, da bi se bil čudom čudil in radoval ob toliki brezkončni lepoti stvarstva, da mu je bilo dano dalje živeti.

A odsodnost od blagotvornega, žitjorodnega solca in neodmorni piš, kateri je provzročevala razburkana zemška atmosfera, provzročila sta nesnosni mraz, o katerem je jelo umirati vsaktero animalsko življenje.

V istem hipu pak je prominola v nesrečnem človeštvu vsaktera sebičnost, vsaktero sovraštvo, marveč vsi rodovi, brezi razločka jezika in „veljave“ svoje, občutili so jednako usodo, ki je zadela slednjega brezi izjeme — da! oni, ki je šo

ker pa je mej bralec „Edinosti“ mnogo takih, kojim tukajšne razmere še vedno niso dobro znane, povedano naj bo, da je dopisun rodem Slovenec, da se je navzel laškega duha, ko je v laških šolah dobival — kljuke. Sedaj pa, ko je minila pri nas laška era, hotel je zopet preiti v naš tabor, a mi mu nismo mogli pozabiti, kar nam je storil slabega. In tudi njegovo življenje ni tako, da bi ga priporočalo naši družbi.

In ta človek se liki psiček zaganja v nas in laja.

Dopisun pravi, da smo imeli v Beničičevi gostilni poldruga vraga. Zagotavljam vas, gospod urednik, da smo imeli samo enega (pa še ta je časih zginil); vsi drugi bili so v neki drugi gostilni, kjer so pili začetkom z denarjem „della Lega nazionale“ in ko je pošel ta, na upanje. To vem iz gotovega vira; povedal mi je to tisti vrag, ki je bil v naši gostilni. Gostilničar upal jim je, ker je tudi on poln upa, da pridejo zopet za laško stranko časi polnih egiptovskih loncev.

Dopisun pravi dalje, da je neki hrvaški profesor nagovarjal ljudi, naj kličejo: „Živio“. To ni res. Po mojih skromnih mislih pa bi bil storil le svojo dolžnost, če bi bil kaj takega storil, na cesarjev rojstni dan. Poluaradni „Mattino“ seveda ni tega menenja, kajti avstrijska misel in avstrijsko čuvstvovanje je prava slana za italijansko rastlinstvo tukaj na Primorskem. Po „Mattinovem“ prepričanju je prav, če upijejo ljudje na cesarjev rojstni dan nasproti našemu „živio cesar“ „Evviva nostro Rè“ in če kriče, kader naši pevci zapojejo cesarsko himno, m. To je tako prav po mislih „Mattinovih“, da nima niti besedice proti temu. Ko smo naznanili te dogodke žendarmeriji, odgovorilo se nam je, da je cesar tudi kralj ogrski, da je torej klicati „Evviva nostro Rè“ ravno tako dobro kot „živio cesar“. Zaradi rečene grde besede reklo se je nam, da je bila obrnjena proti nam in ne proti cesarju. Po takem je torej prav, ako nas grde, kader častimo svojega presvitlega vladarja. To so prave primorske razmere! Bog se nas usmili!

Naše zastopnike pa prosimo tem potem, da nam pripomorejo do pravice, da ne bi naše ljudstvo začelo soditi po izreku: „Bog visoko, a car daleko“.

Zaradi zastav, ki so bile razobešene na našem zvoniku, pa povemo mi gospodi pri „Mattinu“, da mi vsi, kakor en mož, prisegamo nanje, da smo pripravljene dati svojo kri in svoje imetje za Onega, čegar so bile te zastave. Povemo še gospodi pri

pred malo trenutij črtil sozemljena svojega zaradi njegovega jezika, zaradi prirodnih njegovih svojih, zval ga je sedaj brata „prijatelja v nesreči“ in sloga, kakoršne ni še videlo zemsko solnce in ki je združevala vse rodove v jedni usodi, vladala je sedaj na zemski obali.

In zemlja dirjala je dalje in dalje v brezkončni temini in nosila na skorji svoji po mrazu in grozi ugonobljeni človeški rod in duhovi stvarstva v daljni brezdanji praznoti rogali so se sedaj temu strtemu zarodu ter igrali z borimi ostanki njegovimi, razpršič jih po večni temi okrog. In ob robu begoče zemlje stal je mogočni krilatec božji in grmečim glasom, ki je odmeval v najdaljnije svetove, govoril rodu človeškemu nagrobnično:

„Tako je velikosti, tako je slave tvoje konec, ošabni, bahati rod nečimurne golazni človeške! Da si se zavedal naloge svoje, ki ti jo je prisodil Stvarnik, da si se zavedal opasnosti, v kateri se je zibal tvoj trhli svet — zamogel si trenutek žiti srečen in zadovoljen, kakor je bila volja Onega, ki ti je odločil za bivanje tvoje zemlje raj. A tako si živel v neslogi in prokletstvu in prokletstvo mo je grmi naj za teboj, dokler da se razprši z atomi tvojimi tvoja zemlja o n di, kjer promine vse, kar je bilo!“ —

„Mattinu“ na uho, da je njim in njihovim „idejalom“ pri nas odzvonilo za večno, da tukaj ni več polja za njihovo ljuliko.

Prosimo pa gospodo — če so res taki poštenjaki, kakoršne se delajo — da bi uplivali na stranko lahonsko, naj povrne škodo, katero je napravila občini za časa svojega vladanja. Potem bomo verjeli njim in njihovim. Sicer je vse zaostoj.

Dalje povemo na uho gospodi pri „Mattinu“, da smo polnoletni in nam ne treba več nikakoršnih varuhov iz njih srede.

Slovensko in avstrijsko je nam skupen pojem. Tudi zgodovina zadnjih tržaških volitev nas potrjuje v tem. Kajti najhujši irredentovci so poturice slovenske.

Poleg tega svojega prepričanja zdelo se nam je umestno odstraniti laško tablo uprav na cesarjev rojstni dan in razobesiti njegovo — slovensko.

Klicati „živio cesar“ imenuje „Mattino“ „indegna opera“. Tako izgleda avstrijski patrijotizem tržaških konservativcov! Ego ille

Politični pregled.

Notranje dežele.

Sedaj je menda definitivno določeno, da se državni zbor snide dne 10. oktobra. Najprevo predloži vlada seveda državni proračun za leto 1894.

Čudno je to, do kakoga upliva so prišli pri nas Madjari, kakoršnega ne zaslužijo ni po svoji gospodarski važnosti, ni po svoji kulturi. A še čudneje je to, da se vzlic vsem dobrotam, s katerimi jih obsiplje dinastija, ne morejo spoprijazniti z našo državo in demonstrirajo vedno, kjer koli morejo. Nedavno je madjaraki list „Egyetértetés“ zasramoral dotično duhovščino, katera je dopustila, da so dne 18. avgusta v cerkvi pol cesarsko pesem.

Laška irredenta sega dalje in dalje, kajti na Reki hoteli so rimski in drugi italijanski izletniki uprizoriti velike irredentistiške demonstracije, koje je pa ogrska vlada vendar le prepovedala radi — kolere. Kar je ogrska vlada sejala na Reki s podpiranjem laškega življa nasproti hrvaškemu, to boče tudi žela.

Na Tirolskem povzdignejo koncem septembra t. l. spomenik slovečemu junaku in branitelju svoje domovine za časa francoskih vojskâ. Andreju Hoferju. K odkritju pride baje cesar osobno.

Vnanje države.

„Glas Crnogoraca“ proslavlja kneza Crnogorskega in pa papeža Leona XIII. na lepem vspehu njiju pogajanj radi uporabe slovenskega jezika pri bogoslužju. Rimsko-katoliška cerkev posluževala se boče odlej pri bogoslužju po Črnogori slovenskega jezika in tisti, ki so dognali, stekli so si — pravi „Glas Crnogoraca“ — velikanskih zaslug za slovanstvo sploh. S tem so pogoreli vsi oni, ki so storili vse mogoče, da ne bi bilo prišlo do sporazumljenja.

Rusko vojno brodovje običe skoro — kakor smo poročali že — francosko pristanišče Brest. Ta poset Rusov ob francoski zemlji boče tem sijajnejši, ker udeležil se ga boče, kakor se čuje, tudi veliki knez Aleksij. Tako povrnejo Rusi Francozom obisk brodovja poslednjih v Kronstadtu. —

Sploh polga Rusija veliko važnost v svoje brodovje in se pripravlja previdno, da boče mogla v slučaju nevarnosti odbiti vsak napad s morke strani. Tako je položil dne 27. t. m. sam car temeljni kamen novemu ruskomu vojnomu pristanišču v Libavi na južnem ruskom bregu Baltiškega morja. Temu pristanišču boče glavna naloga odbijati morebitne napade nemškega brodovja na ruske bregove.

V Rimu vrgli so dne 27. t. m. zopet bombo pred palačo Altieri, v kateri

stanujejo papeževi plemenitaški gardisti. Zdrobila je nogo nekemu Riccinu, sotrudniku lista „Opinione“, — ki je mej tem vsled zadobljenih ran res umrl — o katerem se še ne ve, da-li je on sam užgal bombo, ali pa je, kakor je trdil, šel slučajno mimo. Sicer je bomba le nekoliko poškodovala zidovje in utisnila okna. Letos je ta že druga bomba, ki se je razpočila pred palačo Altieri.

Različne vesti.

Osebnost. Redarstveni ravnatelj, g. vladni svetovalec Tschernko, nastopil je večeraj tritedenski dopust. Za časa njegove odsotnosti upravljal boče z uradom g. polic. svetovalec Busich.

Vriemu možu v slovo! Iz Rojana se nam piše: V torek večer zbrali so se rojanski veljaki s slavnim pevskim društvom „Zarja“ na čelu, k skupnemu banketu, da se poslové od svojega preljubljenega, odhajajočega gosp. kapelana, čest. Mateja Škrbca. Navzoči so bili tudi naš deželni posl., g. Franjo Dolenc, rojanski starešina — kajti oni iz Grete se je odpovedal, češ, da on ne pride med Slovence — in vsa rojanska in gretarska domača inteligencija. Koliko so čislali rojanski farani odhajajočega gospoda, razvidno je bilo iz raznih napitnic, v katerih so se povdarjale zasluge odhajajočega gospoda kapelana. Ne samo da se je veikdar skazal pravega dušnega pastirja svojim ovčicam, skazal se je tudi pravega moža — narodnjaka. Deloval je, kolikor so mu dopuščale moči in stan, v prid in korist raznih naših narodnih društev, posebno pa podružnice sv. Cirila in Metoda, kateri je predsedoval tudi nekaj časa. Dá, na ta večer se je videlo, kako zna čislati pravi slovenski okoličan može, ki mu kažejo prava pota, po katerih jedino se morata ohraniti neoskrunjena po pradedih podedovana vera in materini, mili slovenski jezik.

Hitro je tekel čas, ter prehitro je prišla 12 ura, ko smo se morali ločiti. Vsi skupaj spremili smo še gospoda kapelana do farovža, kjer so zapeli pevci odhodnico. Ginljivim glasom poslovil se je g. kapelan od nas, stianivši nam roke. In od naše strani doneli so mu v slovo ganljivi vskliki: Da ga Bog živi še mnogaja leta tam dol v tužni Istri!

Vi pa gospodje, njegovi nasledniki, vzemite si tega gospoda v izgled! Verujte, da le oni si pridobi našo ljubezen, ki je vnet za naše narodne svetinje. Glejte torej, kaj dolate!

Iz oficijelnega poročila o VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda. (Dalje). Na slovenskem telesu je še jedna rana, ki posebno skeli — to je šolstvo mej našimi brati na Koroškem. Ti pa imajo največje zaupanje v našo družbo. Ali nam ne odmevajo njihovi pojavi kakor hropeneče vprašanje prerokovo (Iz 21. 11.): „Čuvaj, kako je z nočjo? Čuvaj, kako je z nočjo?“ — Vam, ki ste žgali kresove sv. Cirilu in Metodu na čast, Vam, ki ste si rasvetljavali noč — upamo, da se kwalu razlega čuvajev odgovor: „Pride jutro!“ Poleg teh nebeških zaščitnikov želi Vam biti i naša družba v zavetje; želi i ona preganjati dušno noč, da Vam zasije beli dan. Iz tega vzroka hoče družba oživotvoriti že davno gojeno željo ter koroškim bratom podariti slovensko šolo. Zato je njeno vodstvo v svoji 66. seji sklenilo: osnovati zabavišče in ljudsko šolo v Velikovu ter je v izpeljavo to nakane stopilo v dogovor s predstojništvom čč. šolskih sester v Mariboru. Natanjnejega naznanjati slavni skupščini zdaj še ne sodi. (Splošno odobravanje, ploskanje.)

Istotako se snuje novo zabavišče v področju podružnice gretske pri Trstu, ker je uprav ondi veliko slovenskih otrok, katerim je poulično klatenje in občevanje z inorodno, kletvini udano mladežjo, v največjo versko-nravno kvar. Čuli ste, čč. skupščinarji, kako lepo se je razvila družbina čveterorazrednica pri Sv. Jakobu v Trstu:

njeni gojenci se po zadržanju merodajnih faktorjev hvalno razlikujejo v svojem omikanem vedenju mej vsemi drugimi šolami. Za to gre posebna hvala našemu izbornemu učitelju.

A vodstvo želi temu zavodu postaviti še trdnjši temelj, kar bo neprecenljivega pomena za slovensko šolstvo v Trstu. Natančneje omenjati podrobnosti v tem trenutku še ne kaže.

V Lloydovem arsenalu so minoli petek odpustili 31 delavcev, včeraj pa baje 20. A govori se, da odpuste vsega ukupe kakih 500. Mi ne vemo, koliko je resnice na tem in želeli bi iskreno, da se ne obistini to govorice. Ubogi ljudje! Vodstvo arzenala naj pomisli dobrohotno, da gremo proti zimi, torej v čas, ko je težko najti zasluzka. Kaj naj počne siromak-delavec s svojo družino, ako kmalu ne najde zasluzka drugod. Čudno vender, da pri tolikih subvencijah, koje dobiva Lloyd od države, ne more preskrbeti dela ubogim delavcem!

Iz spodnje okolice se nam piše: Trebenjci so postali kar čez noč — in to prigodom zadnje volitve — sami pravcati „Milanezi“. Da je to istina, svedoči nam sledeči dogodek: Minole dni se je mudil v Trebčah službenim potem neki uradnik tržaškega sodišča. Dotični uradnik, Italijan po narodnosti in vešč le par slovenskim besedam, izpregovoril je besedico v slovenskem jeziku pred nekaterimi Trebenjci „Milanezi“. No, ti pa so prišli koj do zvesti svoje „romanske“ krvi! — Odgovorili so uradniku, da oni niso Slovenci, da držé „z mestom“, in druge enake modre — budalosti! — Uradnik jim je odgovoril ves začuden, da je spregovoril slovensko znajoč, da so Trebenjci — Slovenci!

Lep Pahorjev sad dozoreva tam gori ob kraških, oziroma opensko-trebenjskih pečinah!

Pred nekaj tedni sem obedoval v neki tržaški krčmi. Ista se je v hipu napolnila z Rojančani — vočinoma mladimi fanti — kateri so imeli prejšnji dan svojo „šagro“. Najeli so si ti „vrli fantje“ igralca na harmoniko, ter peli znane italijanske pesmi! Najbolj nemilo pa me je dirnole, ko sem čul, da pojejo ti fantje spremljevanjem harmonike znano „Nella patria de Rossetti!“ — Res žalostno, da se okoličani tako zgubljajo!

(Z druge strani pa se nam poroča, da so se razmere v Trebčah izdatno zboljšale. Mogoče torej, da je dotični uradnik slačajno naletel na par nespokorjenih. Op. urod.)

Iz Cerknice na Notranjskem se nam piše: Dne 26. t. m. dospeli so brambovski batalijoni v Cerknico. Ljudstvo je jako uljudno ter je z velikim veseljem sprejelo brambovce. Postrežba je vse kaj družega kakor na tožnem Gabrku. Ljudstvo pazi, da postreže vojakom, kjer more. Sosebno prijaznega in postrežljivega kaže se pri vsaki priliki g. Zagorjan, tukajšnji poštar. Na njegovi prijaznosti najsrčnejša hvala! Tudi one neznosne vročine ni, kakor je vladala na Gabrku. Sploh moramo reči, da smo tu jako zadovoljni in veseli, kajti gosp. župan skrbel je za jako dobro pijačo. Dasi smo jako dobro zamenjali od lanskega leta, vendar nam je prebiti še marsikako neprilicnost, ki je tesno spojena z vojaškim življenjem.

Vrdeljska zavednost. Prijatelj našega lista nam piše: „Človeku se že kar gnjusi ne le poslušati tisto „Nella patria de Rossetti“, ampak še celo govoriti o njej. Koliko ste že besedičili in pisarili o tem, da odprete oči našim okoličanom in jim raztolmačite pravi pomen te „pesmi“, toda žal, vse Vaše besede so bob v steno. Su nekateri okoličani — in teh ni malo — ki baš zaničevanjem „svojega materinega jezika“ hočejo pokazati višjo svojo stopinjo omike in z visokega stališča „patrie de Rossetti“ zaničljivo zró na uboge svoje druge — „ščave“! Bodi Vam v dokaz temu nov slučaj, kateri, mislim, da je vreden, da se ga pribije. V nedeljo imeli so

„vrli“ naš Vrdeljski „šagro“ na griču nad Tramvajem. Kakor navadno, napotili so se „starešine“ z godbo kake dve uri pred početkom v mesto nabirat za pijačo potrebnega evenka. Obhodili so nekoliko hiš na kraju ulice Giulia in zatem zavili za Dreherjevo pivarno pod „bošket“. Tam pa začno udrihati — lastnima ušesoma nisem verjel — sebi in bratom mestnim pouličnjakom na čast „non si parla che italian“! Bravo! Sedaj pa pomislite, da so bili „starešine“ in godci v pošteni narodni noči! Kaj naj si misli pameten in značujen Italijan, ko kaj takega vidi in sliši?! Kaj ne bi človek vzdihnil zveličarjem: „Oče, odpusti jim, ker ne vedó kaj delajo!“

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali so „Slavaši“ iz sv. M. M. spodnje v nedeljo v veseli družbi v Lonjeru v krčmi pri županu 1 gl. 15 nvč. — V Nabrezini pri veseli mizi nabrali so stari samci Tržaški 2 gold. 60 nvč.

Gropajski Črnogorci, praznujoči v nedeljo dne 20. avgusta navadni šod sv. Roka, vaškega zaščitnika, nabrali so v veseli družbi med petjem domačega pev. zbora (oddelka stare „Skale“) za družbo sv. Cirila in Metoda 3 krono in 11 stotejk s pristavkom: „Mi pa ostane mo kakor smo b'li.“

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti. Za pokroviteljstvo rojanske župnije nabralo se je pri banketu, prirejenem na čast odidšega pred. gospoda kapelana rojanskega, Mateja Škrbca, 15 gl. 82 nvč. — Gosp. Blaž Pucelj daroval je eno krono in g. Maru 30 novč. — V veseli družbi nabralo se je v zadržni krčmi v Rojanu 64 novč. — Gosp. Ivan Gerlan v Škorklji daroval je 1 krono.

Preiskovanje Krasa. Francosko ministerstvo odposlalo je preiskovalca vilenic E. A. Martela, da preiskuje kraško ozemlje na Kranjskem, v Istri, Dalmaciji in Črnigori, iz česar bi se sklepalo na tek podzemeljskih rek na Francoskem. Avstrijsko poljedeljsko ministerstvo obljubilo je svojo dejansko podporo francoskemu učenjaku ter mu dodalo spremljevalca in vodnika v osebi šumarskega nadzorniškega pristava, g. Puticka, kateri si je stekel zaslug v preiskovanju kraških vilenic. Ako dovoli stanje vode, sledila bodeta preiskovalca podzemeljskemu teku Pivke v posebnem platnenem čolniku, katerega je prinesel Martel s saboj.

„Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu vabi k veselici, katero priredi dne 3. septembra 1893. v dvorani gospoda Ivana Gaberščka. Spored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. „Venček hrvatskih narodnih pesmij“, udara društveni tamburaški zbor. 3. „Križari na morji“, poje veliki mešani zbor. 4. „Lepa naša domovina“, udara tamburaški zbor. 5. „Pri oknu...“, poje ženski zbor. 6. „Domovina moja“, udara tamburaški zbor. 7. „Slava Slovencev“, poje moški zbor. 8. Igra „Servus Petelinček“. 9. „Stante zvezde“, poje mezzosopran solo s spremljevanjem tamburaškega zbora. 10. „Napried“, udara tamburaški zbor. 11. Prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 20 kr. za neude 30 kr.

Upisovanje v otroški vrt družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu prične se v ponedeljek. Stariši, ki žele da bodo njih otroci vsprejeti v vrt, naj se požurijo, kajti tudi letos bode moralo vodstvo najbrže odkloniti radi preobitega gradiva tiste otroke, ki se zgledajo pozneje.

Prvi milijon! „Južno-štajerska hranilnica“ je doslela pri uradnem dnevu dne 28. julija t. l. milijon goldinarjev vlog. To je velikanski uspeh, na katerega so celjski Slovenci in vsi štajerski Slovenci opravičeno ponosni. „Južno-štajerska hranilnica“ obstoji sedaj malo čez polna štiri leta, in vender se je tako razvila, da ima sedaj že čez milijon goldinarjev vlog. Kako velikanski napredek je to, razvidimo najbolje, če primerjamo svoto vlog, katere je imela „Južno-štajerska hranilnica“ s svoto vlog,

katero je imela mestna celjska, ali nemška hranilnica, v enaki dobi svojega obstanka. Ker ima celjska posojilnica že tudi nad en milijon aktiv, imata oba ta denarna zavoda, Posojilnica in Južno-štajerska hranilnica v Celji, katera vodijo Slovenci tako vrlo in spretno, sedaj že čez dva milijona goldinarjev!

Bodimo odkritosrčni: ko smo čitali o teh sijajnih uspehih in pri tem mislili na našo „Tržaško posojilnico in hranilnico“, bilo nas je skoro nekoliko — sram. S tem pa nočemo grajati zares izvrstnega vodstva, ampak — slavno občinstvo.

Most preko Save pod zidanim mostom in Radečami začne se v kratkem graditi. Celjska „Domovina“ javlja, da je že došlo potrebno dovoljenje višjih oblasti.

V Celju je razpisalo sodišče konkursa na imetje znane nemškutarske tvrdke G. Schmiedl in dr. Primanjkljaj iznaša izdatno svoto 163.000 gl. In tako pada list za listom se drevesa nemškutarske oblasti.

V daljno Ameriko bodo vozili najnovjši parniki samo 5—6 dni. S takim parnikom se odpelje te dni iz Bremena tudi 12 Slovencev na razstavo v Chicago, do kamor bodo z vožnjo po železnici vred potrebovali 9 dni. Tako čitamo v „Domovini“.

Italijansk pretep. Gospodar italijanske ladije „Due Leoni“ iz Rimina, zasidrane pred palačo „Assicurazioni generali“, spril se je s svojim mornarjem, 28-letnim Fr. Marinellijem, tudi iz Rimina in ga udaril preko glave z dolgim nožem. Ranjenega so odpeljali na zdravniško postajo, gospodar pa je šel mirno na krov svoje ladije. Ko so ga stražarji zvali, naj pride na suho, razvil je italijansko zastavo in rekel, da se ne gane nikamor, dokler ne pride italijanski konzul. Poklicali so nečega konzulatnega uradnika in še-le potem so mogli odpeljati vročekrvnega Italijana na policijo. Tam so ga izprašali in ga začasno izpustili.

Požar. Po noči med soboto in nedeljo nastal je ogenj v poslopju št. 34 v Gornji Kjarboli, napoljenem s senom in poljskim orodjem. Ogenj sta opazila stražarja pri Sv. Andreju in takoj poklicala gasilce. Toda ko so prihiteli brigaljke, bilo je že vse pogorelo; ni ostalo nego zidovje. K sreči, da leži poslopje na samem, vendar pa ni mnogo oddaljeno od plinarne in Lloydovega arsenala. Čudno je, da od tam ni nihče zapazil ognja. Nastala škoda iznaša okolu 800 gl., zavarovanega ni bilo ničesar.

Utonil je 21-letni mornar Nikola Ercegovič. Delal je na krovu plavajočega Lloydovega skladišča „Robinson“, zasidrenega v takozvani „Sacchetti“. Padel je raz krov v morje in predno so opazili, da je izginil in zagledali v morju plavajoče truplo, bil je že mrtev. Truplo prepeljali so v mrtvašnico pri sv. Justu.

Srečna operacija. Klesarju Ivanu Jeriču zabodla sta se med delom v kamnolomu blizu Proseka dva koščeka kamenja v levo oko. Prepeljali so ga v tržaško bolnico, kjer se je zdravniku dru. Markusu posrečilo s spretno operacijo odstraniti kamenčka iz očesa in tako ohraniti Jeriču vid.

Telovadne vaje pri „Tržaškem Sokolu“ vrše se redno. In skoro se prične tudi pouk za dečke, na kar opozarjamo stariše slovenskih otrok.

60letnica žveplenke. Letos bode 60 let, od kar so bile iznajdene žveplenke. Izumil je koristno to naprave baje nemški dijak I. F. Kamerer v tem, ko je sedel leta 1833 v zaporu na trdnjavi v Hohen-Aspergu, obsojen radi političkih prestopkov na 6 mesečno ječo. Tega leta ni bilo še zakona za „patente“, vsled česar je izumitelj, ko je, prišedši iz zapora, jel izdelavati in prodajati svojo iznajdbo, imel hkrati neštevilno posnemalcev in tekmecev. Baš ti tekmeči spravili so izumitelja ob ves njegov imetek. Od žalosti je zblaznel in umrl leta 1837. v Ludvigaburški blaznici na Virtemberškem.

Narodno gospodarstvo.

Iz Pomjana se nam piše: Vinska trta kaže dobro, samo sem ter tje se opazuje trtna uš, koja v malih letih uniči vse vinograde. Pametnim posestnikom svetujem, naj si še to jesen preskrbijo ameriških trt, ker samo na teh je daijša vinoreja mogoča. Kdor ima useša, naj posluša! 1000 amer. trt stane samo 5 goldinarjev. Naročitev izvršujejo poznani koperski Slovanci brezplačno.

Dalje ima Pomjanska občina mnogo dohodkov za mleko, le prave mlečne govedske pasme nima. Ker poreški „consiglio agrario“ za naše težnje nima prave volje skrbeti, bi moral to skrb občinski svet v roke vzeti in po večih vaseh dobre bika za mleko preskrbeti. Za delo imamo dobro goved v Istri, za mleko pa ne. Vse premalo se sadi sadno drevje in opaziti moram, da se sadje tam drago prodaja, kjer ga je mnogo, ker le kje pribaja veliko kupcev; kjer je malo sadja, ni kupcev in sadje je po ceni. Po gozdih bi se moral oreh saditi, on je boljše kot hrast in raste povsod tam, kjer hrast uspeva. Na severnih, vzhodnih in zapadnih straneh gozdov je že Bug sam zasadił kostanj; koliko denarja bi se dobilo za ta plod in les, ko bi ljudje počeli saditi Lovranski kostanj. Ker sem po mnogih vaseh videl čitati „Edinost“, bom večkrat kaj pisal za naše istrske Slovence o kmetijstvu. (Prosimo prav lepo! Ured). Kdor ne čita, je danes izgubljen, on ne more in ne zna napredovati.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku iz Nabrezine: Prejeli so le sinoči. Prosimo potrpljenja do prihodnje številke. — Podlistkarju Ljubljanskemu: Prekočljivo so naše tiskovne razmere

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kraška in istarska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejema naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer na izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 nč. in najboljša istarska vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedani. 101-3

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Cerne Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1. priporoča 37

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končeno in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnosti z častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruselju in Tunisu.

Zelodčeva tinktura lekarja G. Piccolli-ja v Ljubljani je uspešno dietično sredstvo, katero krepi in zdravi želo-dec, kakor tudi opraviča prebavnih organov izborna pospešuje.

Izdelovatelj razpošilja je proti povzetju zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gl. 36 nč., po 55 steklenic (zaboj tohta 26 nč.). — Poštino plača vedno naročnik. 12-9

Poznani

prašek za zobe

prof. dra. Halderja

je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred nesnago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenice. — Škatljice po 30 in 50 nvč. se dobivajo izključno v odlikovani

Iekarni Praxmarer

(Al due Mori)

mestna palača — Trst.

Podpisana ima na prodaj
60 hektolitrov
 črnega berzamina
 in
 belega prosekarja.
Eliza Tance
NA PROSEKU.

DROGERIJA
 na debelo in drobno
G. B. ANGELI
TRST
 Corso, Piazza delle Legna 1.
 Odlikovana tovarna čopičev.
 Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek.
 Lak za kožije z Angleškega, iz Francije,
 Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in
 tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. —
 Lesk za parkote in pode.
Mineralne vode
 iz najbolj znanih vrelcev,
 kakor tudi romanjsko žveplo za žve-
 pljanje trt. 104-4

Zaloga Dunajske tovarne
pohištva
IGNAC KRON & COMP.
 V TRSTU
 Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolò
 priporoča 13-9
 svojo velikansko zalogo pohištva
 najsolidnejše kakovosti v najmoder-
 nejših modelih po tovarniški ceni.
Pismeno jamčenje!
 Velika zaloga pohištva
 iz železa vsakovrstne kakovosti
 zmiraj poplunoma vrejena.
 Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj
 Trsta zbrati si solidno pohištvo v
 raznovrstnem stilu, razpošiljam moj
 novi cenik na zahtevo v katerikoli
 kraj gratis in franko.

Alojzij Suppanz
 urar, Corso št. 39. 76-101
 Prodaja in popravila ure.

BRINJEVEC
 najboljše kakovosti, odlikovan v 2 raz-
 stavah, razpošilja v vsakoršnih množi-
 nah nad 1 liter
Anton Uršič
v Št. Vidu n. Vipavo.
 Tržaškemu prebivalstvu dostavi tudi na
 dom. Cene primerne.

Kwizdina
protinova tekočina.
 Mnogo let preskušeno, bolesti
 utešujoče sredstvo.
 Cena 1/2 stekl. a. v. glid. 1.—
 " stekl. a. v. 60 kr.
 Dobiva se v vseh lekarnah.
 Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva
 izrečno IIIb-8
Kwizdina protinova tekočina
 iz okr. lekarn v Korneburgu pri Dunaju.

Tinct. capsici compos.
(PAIN-EXPELLER)
 so prireja v Richterjevi lekarni v Pragi
 (v zalogi odlikovane lekarni
 Praxmarer v Trstu, P. Grande)
 obče poznano bolečine ublažujoče
 drgjanje, dobiva se po večini
 lekarn v steklenicah po glid. 1.20,
 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba
 biti previdnim in je vsprejeti le
 take steklenice kot pristne, ki so
 prevedene z „sidrom“ kot varstveno znamko.
 Osrednja razpošiljalnica:
Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen.
 Prag. 43-23

Vozni listi in tovarni listi v
Ameriko.
 Kraljevski belgijski poštni parobrod
„RED STEARN LINIE“ iz Antverpena
 direktno v
New York & Philadelphijo
 koncesionovana érta, od c. kr. avstrijske
 vlade. Na vprašanja odgovarja točno: kon-
 cesionovani zastop 50-26
„Red Star Linie“
 na Dunaju, IV Weyringergasse 17
 ali pri
Josip-u Strasser-u
 Stadt-Bureau & commercielier Correspon-
 dent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in
 Innsbruck.

Škropilnice in žvepljalke za trte
inžinirja Živica,
mlini in stiskalnice za vino,
 sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste
 in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par
 in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje
 in vse za stroje potrebno
 se dobiva zmiraj v zalogi trdke
Schivitz & Comp.
(Živic in družb.)
 V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Andrej Kalan,
 črovljarski mojster,
Dva dijaka
 sprejmeta se v neki slovenski rodbini na hrano
 in stanovanje. Pogoji jako ugodni. Oglasiti se je
Piazza S. Giovanni 2, IV. nadstr.
 vrata 10. 2-2

Nova Tržaška tovarna
surogatov za kavo
ANTONA F. CARLINI-ja in dr.
 via del Ronco št. 4.
Kava Carlini je posebno analizovana in poskušena ne samo
 po najslavnejših zdravnikih, ampak tudi po Dunajski fakulteti.
Kava Carlini je označena kot nedosegljiva v zdravstvenem ob-
 ziru z bok njenih izvrstnih posebnih lastnosti.
Kava Carlini pomešana z prekomorsko kavo v razmerju 50%
 je najkusejša in najtečnejša pijača.
Kava Carlini ne bi smela manjkati v nobeni družini, kajti ž
 njo doseže se največjo prištednjo sladkorja.
Kava Carlini je neobhodno potrebna vsakemu, je najzdravejša
 in varčnejša. 4-2

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in prirejanje
mošta iz sadja!
Mlatilnice, vitelji, trijeri,
 mlini za čiščenje žita, slamoreznice,
samotvorni aparati proti
peronospori, stiskalnice groz-
 dja in oliv, stiskalnice sadja, mlini
 za sadje, potrebščine za kletarstvo,
 sesalke za vse potrebe, kakor tudi
vsi stroji za kmetijstvo,
vinarstvo in izdelovanje
vina iz sadja
 prodaja v najboljši in najnovejši sestavi
IG. HELLER, DUNAJ,
 2/2 Pratestrasse N. 78.
 Cenike z obi imi podobami v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku
 zastonj in franko.
 Najkulantnejši pogoji. — Jamčenje za dobro delo. — Pošilja se tudi na poskušnjo.
 Cene so zopet znižane. Prekupci dobijo visok rabat.

Papir za cigarete
„CLUB“
 PATENT
S. D. Modiano
 v Trstu.
Permanentno razpečevanje.
Spričavalo analize.
 Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije
 izjavlja s tem, da je podrgel mikroskopični proiskavi papir za cigarete trdke S. D.
 Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistoga lana; pri nadaljnem preiskovanju
 so je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jeden kvadratni meter tehta le
 9-284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete trdke S. D. Modiano jeden naj-
 boljših in da je isti popolnoma brez zdravju škodljivih tvari. 24-14
 Trst, 19. aprila 1893.
Prof. Avg. Vierthaler.
 Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

Znatno znižane cene.
Stiskalnice za vino sadje in oljke.
 Izviren fabrikat
 največje in izvrstne konstrukcije z neprestano delu-
 jočo dvojnato silo. Zajamčena je največja delavnost do
 20% več nego pri katerih si bode drugih stiskalnicah
Pri vseh razstavah z prvimi nagradami
odlikovani mlini za sadje, grozdje
in oljke, stroji za sušenje sadja,
 kakor tudi vseh drugih pridelkov iz rastlinstva, živalstva
 in rudništva, **stiskalnice sena, slamo**
 itd. na roko, **stroji za trebljenje koruze,**
 za **čiščenje žita.** Najnovejša avtomatične in
 patentovane **„SYPHONIA“ škropilnice.**
 Izdelujejo jedino te tovarnarji:
PH. MAYFART & C.
 tovarna za gospodarske in vinarske stroje
DUNAJ, II, Taborstrasse št. 76.
 Kataloge razpošilja zastonj. — Vsprejema zastopnike.
 Opojinja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.

Gostilna s prenočišči
„Alla Nuova Abbondanza“
 Via Torrente št. 15. (poleg obokov Ciozza
 najosrednjaja lega v Trstu.)
 Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi
 jedili do 2 ur popolnoci. Izvrstna namizna in do-
 seritna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po
 nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo
 ter se pripravim blagovoljno naklonjenosti slav-
 nego občinstva.
 Podpisani priporoča svojo v via Nuova
 št. 27 ležečo
trgovino
z manifaktornim blagom
 (prej Ivan Milič)
 ter da v istej prodajni raznovrstno volneno
 blago, kakor tudi židane in volnene robce
M. Milič.
 52-15